

[Ole Bernt Henriksen]

der har taget midlertidigt ophold i Danmark, ikke overlades til kommunernes afgørelse og skøn i henhold til lov om social bistand, og vil ministeren endvidere sørge for, at sagen behandles som en hastesag?»

Begrundelse

Det er vel også ministerens opfattelse, at der ikke er lovgrundlag herfor, og at det i stedet er en statsopgave. Det er vel heller ikke rimeligt, at enkelte kommuner, som har særlig mange flygtninge, her tænkes på kommuner som København, Ishøj og Århus, alene skal løse dette problem. De polakker, der har valgt at forblive i Danmark i forbindelse med turistvisum, har fortrinsvis besøgt deres slægtninge i disse byer. Problemet må løses som stats- eller folkeopgave på lige fod med den opgave, Danmark i øvrigt har påtaget sig i forbindelse med den direkte hjælp til Polen. Danmark kan ikke være bekendt, at vi har et så stort antal strandede polakker, som nu i flere måneder ikke har kunnet få hjælp.

Besvarelse (24/2 82):

Socialministeren (Bent Hansen):

Justitsministeriet skønner i en pressemeddelelse af 22. februar 1982, at der den 13. december 1981, hvor der blev indført krigsretstilstand i Polen, befandt sig 1.000–2.000 polske turister her i landet. En del af disse turister er formentlig rejst tilbage til Polen.

Ca. 40 polske statsborgere har ifølge pressemeddelelsen søgt om politisk asyl i Danmark, og ca. 120 har fået deres udrejsefrist forlænget. Det nøjagtige antal polske statsborgere, som midlertidigt opholder sig her i landet, kendes ikke, men der er ingen tvivl om, at tallet, 2.000, som er anført i spørgsmålet, er stærkt overdrevet.

Hvis staten skulle afholde udgifterne ved forsørgelsen af de nævnte polske statsborgere, forudsætter det, at de har flygtningestatus, jfr. bistandslovens § 134, stk. 3. Som nævnt har kun ca. 40 polske statsborgere anmodet om politisk asyl. Langt de fleste har valgt at se tiden an.

Der er i bistandsloven direkte hjemmel til at yde de pågældende hjælp. Der kan i den forbindelse henvises til lovens § 1 sammenholdt med § 37 om løbende underholdshjælp og § 46, stk. 1, om lægehjælp m.v., ligesom

der er mulighed for sygehusbehandling, hvis de skulle få brug for det.

Justitsministeriet har oplyst, at tilsynet med udlændinge ikke kræver, at herboende slægtninge til de polske statsborgere afgiver garantierklæring i forbindelse med forlængelse af udrejsefristen. De pågældende vil derfor ikke på grund af en sådan garantierklæring være udelukket fra hjælp efter bistandsloven.

Spørgsmålet om, i hvilken udstrækning der på længere sigt vil kunne ydes hjælp til de nævnte polske statsborgere, afhænger af, hvilken status de pågældende får i henhold til lov om udlændinges adgang til landet m.v.

Spm. nr. 264

Til *ministeren for offentlige arbejder* (16/2 82) af:

Grove (KF):

»Agter ministeren at få postvæsenet til at fungere på en sådan måde, at speditionsfirmaer ikke i fremtiden mod deres vilje overtræder toldlovens § 124?»

Begrundelse

Ifølge toldlovens § 124 må der højst være 10 dage mellem godsregistrering og fortoldningsregistrering af importerede varer. Hvis denne frist ikke overholdes, straffes importørerne med en bøde på 200 kr.

I Berlingske Tidende den 16. februar udtaler speditør Knud Reinholdt Andersen fra firmaet Andersen og Jensen i København, at når der er postpukler, får firmaet 4–5 bødeforelæg om dagen, fordi papirerne ikke er nået frem.

Det kan ikke være rimeligt, at speditionsfirmaerne på den måde skal straffes for postvæsenets manglende effektivitet, og i givet fald må ministeren tage en samtale med ministeren for skatter og afgifter, så tingene kan blive bragt i orden.

Besvarelse (25/2 82):

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Jeg går ud fra, at der af spørgeren tænkes på en i medfør af toldlovens § 76, stk. 3, administrativt fastsat frist på 10 hverdage for angivelse af varer til fortoldning, jfr. be-